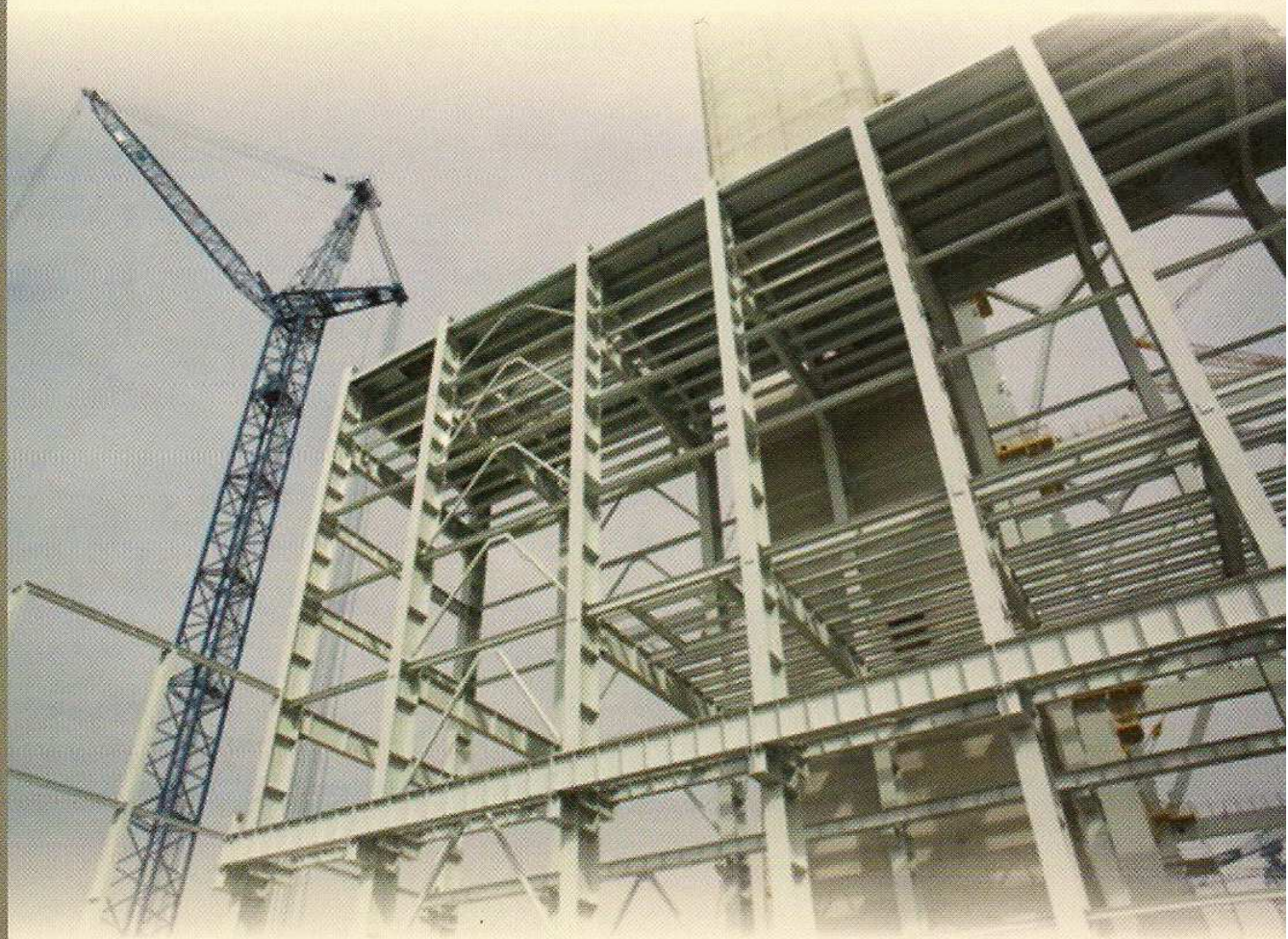

Praca zbiorowa pod redakcją
Joanny BZÓWKI

WIEDZA I EKSPERYMENTY W BUDOWNICTWIE

GLIWICE 2014

MONOGRAFIA

Komitet organizacyjny

Dr inż. Rafał DOMAGAŁA
Mgr inż. Aleksandra BELINA
Mgr inż. Wojciech DZIADEK
Mgr inż. Adam RUDZIK
Mgr inż. Katarzyna SYNOWIEC
Mgr inż. arch. Magda TUNKEL
Mgr inż. Katarzyna WARAT

Kolegium redakcyjne

REDAKTOR NACZELNY – Prof. dr hab. inż. Andrzej BUCHACZ
REDAKTOR DZIAŁU – Dr hab. inż. Barbara KLEMCZAK
Prof. nzw. w Politechnice Śląskiej
SEKRETARZ REDAKCJI – Mgr Roma ŁOŚ

**Wydano za zgodą
Rektora Politechniki Śląskiej**

Projekt okładki

Tomasz LAMORSKI

ISBN 978-83-7880-191-7

© Copyright by
Wydawnictwo Politechniki Śląskiej
Gliwice 2014

Książka, którą nabyłeś, jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, abyś przestrzegał praw, jakie im przysługują. Jej zawartość możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym. Ale nie publikuj jej w Internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A kopiując jej część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy cudzą własność i prawo.

Więcej na www.legalnakultura.pl

Polska Izba Książki

prawolubni

PIĄTKOWSKI M. – Obciążenie stężeń poprzecznych dwuprzęsłowych dźwigarów dachowych	351
SKOWRON Ł. – Wybrane aspekty optymalizacji elementów konstrukcyjnych w parkingu wielopoziomowym	361
SOBCZYK Sz. – Poszukiwanie optymalnych wymiarów pasów trójprzęsłowych dźwigarów stalowych	369
URBAŃSKI M. – Badania wytrzymałościowe belek zbrojonych prętami bazaltowymi	379
ZDANOWICZ Ł. – Nieliniowa analiza belek żelbetowych w ujęciu sztywnościowym	387
ZIARKIEWICZ M. – Nośność na przebicie płyt fibrobetonowych – analiza badań doświadczalnych i propozycja sposobu obliczania	395
ZMUDA-BASZCZYN K. – Badania wytrzymałości na przecinanie betonu lekkiego z kruszyw spiekanych z popiołów lotnych	403

BUDOWNICTWO OGÓLNE

APOLLO M. – Analiza ryzyka inwestycyjnego rewitalizacji obszarów miejskich	413
BACHARZ M. – Zastosowanie metody emisji akustycznej do badania procesu powstawania defektów wewnętrznych w betonie nieobciążonym	421
BUJAK P. – BIM w praktyce architektonicznej – wybrane problemy i studium przypadku	429
GRUCKA A. – Alternatywne rozwiązanie kopuły numer 2 sufitu ruchomego w wielofunkcyjnej sali koncertowej w Toruniu	437
LOBODA B. – Badania wpływu gęstości i temperatury na przewodność cieplną płyt z polistyrenu ekspandowanego	445
KIELAR K. – Niecka z ruchomym dnem jako jedna z tendencji w kształtowaniu współczesnych parków wodnych	453
MALARA J. – Wpływ czasu pracy pracowników budowlanych na organizację robót	463
ODYJAS E. – Identyfikacja obszarów ryzyka. Współczesne utopie o charakterze przestrzennym	471
OLECHOWSKA M. – Ocena jakości akustycznej kościoła św. Macieja w Zabrze ...	481
TUNKEL M. – Cechy architektoniczne i konstrukcyjne górnośląskich kościołów drewnianych jako przesłanki do ustalenia wieku obiektów o wątpliwej dacie	489
WOJTUSZEK M. – Nieużytkowana architektura sakralna w XXI wieku w Polsce – zagrożenia i perspektywy	499
ZAŁĘCKA-MYSZKIEWICZ M. – Typologia zabudowy jednorodzinnej	507

Magdalena ZAŁĘCKA-MYSZKIEWICZ¹
Politechnika Śląska

TYOLOGIA ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ

1. Wprowadzenie

*Typologia, nauka o typach, jest jednocześnie zabiegiem systematyzującym, polegającym w architekturze na wyróżnianiu typów rozwiązań projektowych, dokonywania porównywań poszczególnych rozwiązań z rozwiązaniem obranym jako typ, grupowaniu, porządkowaniu i dzieleniu według typów.*² Podejmując tematykę typologii zabudowy mieszkaniowej podstawowym pytaniem, na które należy sobie odpowiedzieć jest pytanie o *dom*, czym w ogóle jest? W słownictwie angielskim *własne siedlisko mieszkaniowe* („home”) łączy się z pojęciem „house”, podczas gdy „flat” oznacza mieszkanie w wielorodzinnym domu. Trawestując to rozróżnienie, w języku polskim trzeba „domem” nazwać dom jednorodzinny³, który jest przedmiotem tego artykułu. Zabudowa jednorodzinna będzie rozpatrywana w nim jako struktura, w której nie występuje spiętrzenie mieszkań, a układy i wynikające z nich typy zabudowy jednorodzinnej – jego tematem wiodącym.

Przedstawione kolejne klasyfikacje i podziały będą dotyczyć przede wszystkim różnic w układach przestrzennych omawianej zabudowy, rzadziej będą uwzględniać ich jednostkowe sposoby formowanie czy rozwiązania funkcjonalne. Podane klasyfikacje i ich opisy będą podane tak, jak zostały sprecyzowane przez ich autorów w literaturze przedmiotu. Należy mieć jednak na uwadze, iż większość klasyfikacji nie posiada objaśnień, a kolejne terminy często pojawiają się bez poprzedzających rozważania definicji. Opisy rzadko uzupełniane są ilustracjami, które z pewnością pomogłyby scharakteryzować omawiane typy zabudowy. Często zamieszczane są natomiast modelowe projekty domów o przykładowych rozwiązaniach funkcjonalno – przestrzennych, będące ilustracją danego, przyjętego przez autora typu zabudowy.

---

¹ Opiekun naukowy: dr hab. inż arch. Jan Pallado, prof. nzw w Pol. Śl.

² [2], s.41

³ [1], s.22

2. Istniejące klasyfikacje i podziały zabudowy jednorodzinnej

*Istnieje wiele niejasności wokół podziału budownictwa jednorodzinnego*⁴. Pierwszą, ogólną klasyfikacją, która wzbudza wiele kontrowersji jest podział zabudowy jednorodzinnej ze względu na jej lokalizację, na tak zwane domy miejskie i wiejskie. Pewna grupa osób twierdzi, że wymienione grupy domów powinny różnić się znacząco w swoim wyglądzie oraz rozwiązaniach funkcjonalnych, lecz należy mieć świadomość, iż *różnice w projektowaniu i realizacji domków jednorodzinnych w różnych warunkach polegają głównie* - szczególnie współcześnie - „na sposobie życia ich właścicieli - użytkowników”⁵.

W „Podręczniku projektowania architektoniczno – budowlanego”, autorstwa Ernsta Neuferta znajdują się dwie główne klasyfikacje omawianych obiektów. Pierwsza skoncentrowana jest przede wszystkim na ukazaniu różnic względem usytuowania domów na działce, druga natomiast opisuje *typowe rodzaje zabudowy mieszkaniowej*⁶. Poszczególne klasyfikacje mają odmienne kryteria podziału. Pierwsza dzieli domy jednorodzinne na: wolnostojące, bliźniacze, szeregowe oraz domy w zabudowie zespołowej, atrialnej. Podział uwidoczniiony jest w tabeli określającej między innymi minimalne gabaryty działki budowlanej, dla wymienionych typów zabudowy jednorodzinnej, gdzie kolejne jej warianty nie są scharakteryzowane. Druga klasyfikacja rozróżnia domy bliźniacze – gdzie segmenty są często tym samym typem domu oraz domy szeregowe – określone jako *jednolity zespół domów w szeregu, składający się z jednakowych lub wariantowych typów domów*⁷. Dalej wymienia się oddzielnie domy atrialne i zabudowę zespołową. Pierwszą opisuje się jako indywidualną lub jednorodną pod względem wariantowania rozwiązań, drugą charakteryzuje jako najczęściej realizowaną według jednolitej koncepcji projektowej. W tej klasyfikacji pojawia się też typ domu w zabudowie miejskiej, czyli *jednorodny typ domu w szeregu składający się z jednakowych lub wariantowych typów domów lub szereg indywidualnie zaprojektowanych domów*⁸. Co ciekawe, w drugiej klasyfikacji nie pojawia się typ domu jednorodzinnego wolnostojącego, a dodatkowo analizując podane definicje nie zauważa się wyraźnej różnicy pomiędzy typem domu szeregowego i domu w zabudowie miejskiej. Ponadto w opisach podanej klasyfikacji

---

⁴ [8], s.106

⁵ tamże, s.106

⁶ [6], s.237

⁷ tamże, s.237

⁸ tamże, s.237

odnajdujemy podziały na zabudowę otwartą i zamkniętą, lecz nie znajdujemy terminologii w czym ta otwartość czy zamkniętość miałyby być odzwierciedlona.

W kolejnych rozważaniach na temat kształtowania zespołów mieszkaniowych, przedstawionych przez Hannę Adamczewską – Wejchert, wprowadza się podział na domy jednorodzinne wolnostojące, segmenty w domu szeregowym, dwurodzinnym, a nawet czterorodzinnym. Podkreślono także, że występuje „potrzeba uporządkowania pojęć”, gdyż pojawiają się propozycje zabudowy w postaci *struktury mieszkalnej płaskiej (zabudowy dywanowej)*⁹. Analizując kolejne przykłady realizacji wykorzystano terminy takie jak układy atrialne, czy dwuatralne oraz zabudowa zespolona, którą tłumaczy się jako *połączoną w niewielkie skupiska*¹⁰. Oprócz przytoczonego powyżej podziału zabudowy nie ma dodatkowych definicji opisujących wprost wymienione typy domów jednorodzinnych.

Autorzy publikacji „Nasz dom” natomiast, już w jej pierwszym rozdziale stwierdzają, iż *domki jednorodzinne buduje się często w zabudowie zwartej*, mając na myśli opozycję do struktur domów wolnostojących. Właśnie dlatego jako główny podział podają: *domki dwurodzinne, szeregowe i atrialne*¹¹. W dalszej części rozważań zwrócono uwagę na zespołowe projektowanie tej zabudowy, gdzie wymieniona jest kolejna grupa budynków – o formie tarasowej. W tym przypadku, tak jak poprzednio, brak dokładnego wyszczególnienia charakterystycznych cech omawianych grup zabudowy. Dodatkowo jednak, wyszczególnia się zabudowę łańcuchową, opisaną jako *specyficzną formę szeregowych domów jednorodzinnych*¹².

Termin domów łańcuchowych pojawia się także w rozważaniach Anny Kossak – Jagodzińskiej na temat ewolucji domu, gdzie jest zdefiniowany jako układ domów pomiędzy którymi znajdują się garaże. Oprócz wspomnianego typu zabudowy wymieniane są domy jednorodzinne: wolnostojące, bliźniacze – scharakteryzowane jako takie, które mają *wspólną ścianę z jednym sąsiadem*¹³ oraz szeregowe – opisane jako *stykające się ścianami z sąsiednimi domami*¹⁴. Przedstawiony podział w prosty sposób charakteryzuje, podstawowe typy zabudowy jednorodzinnej.

Kolejna klasyfikacja, autorstwa Władysława Korzeniewskiego, wyodrębnia cztery podstawowe grupy zabudowy, lecz jak większość opisanych wcześniej segregacji

---

⁹ [1], s.22

¹⁰ tamże, s.24

¹¹ [8], s.11

¹² tamże, s.58

¹³ [5], s.54

¹⁴ tamże, s.54

zabudowy nie posiada klarownych definicji poszczególnych typów. Domy wolnostojące określa mianem *typu mieszkania idealnego*¹⁵, który ma umożliwić spełnienie podstawowych wymagań. Kolejną opisaną grupą są domy bliźniacze, gdzie sugeruje się *łamanie tradycyjnej, nieelastycznej zasady symetrii segmentów*¹⁶. Trzeci typ zabudowy reprezentują domy szeregowe i łańcuchowe, a czwartą atrialne i dywanowe. Charakterystyka struktur łańcuchowych pokrywa się z opisaną powyżej, a forma zabudowy dywanowej przedstawiona jest jako ewolucja zabudowy atrialnej poprzez jej zagęszczenie, aż do całkowitego zaniku atrium.

Na stronie „densityarchitecture”, gdzie opublikowano fragment opracowania Maji Bâldei i Cristiana Dumitrescu opisano próbę konfiguracji zabudowy jednorodzinnej w formie modelowej. Rozważania zaczęto od wymodelowania pojedynczej jednostki mieszkaniowej – określonej jako dom indywidualny. Następnie poprzez mnożenie i łączenie jednostek mieszkaniowych stworzono kolejne układy takie jak: „attached houses”, czyli domy połączone oraz wersję tych domów ułożonych wokół wewnętrznego dziedzińca. Kolejnym typem są „row houses” będące domami w rzędach z wyróżnieniem osobnego typu z indywidualnymi dziedzińcami, typu w układzie rzędomym łamanym oraz układów rzędowych spiętrzonych.

Podziały zabudowy mieszkaniowej można znaleźć również w publikacjach zagranicznych. Na szczególną uwagę zasługuje „Housing design, A manual”, w której autorzy wyszczególniają: „detached house” – domy wolnostojące, „row” – szeregowki oraz zabudowę „clustered low-rise”- niską skupioną oraz „mat”- o formie maty. Do zabudowy niskiej skupionej zalicza się budynki, w których przynajmniej 1 z nich połączony jest 2 sąsiadującymi ścianami z 2 innymi domami, formę maty natomiast przyjmują obiekty połączone nie tylko na długości, ale także na głębokości zabudowy, tworząc tym samym strukturę przestrzenną złożoną z wielu indywidualnych domów.

Próby klasyfikacji jednostek mieszkalnych można także odnaleźć w ogólnodostępnych źródłach internetowych. W wolnej encyklopedii zamieszczonej w globalnej sieci¹⁷ w dziale typologii architektury mieszkaniowej dotyczącej budownictwa jednorodzinnego rozróżniono domy jednorodzinne: wolnostojące – usytuowane jako niezależnie od innej zabudowy z wyodrębnionymi maksymalnie dwoma mieszkaniami; w zabudowie bliźniaczej – gdzie dwa budynki, o układach niekoniecznie symetrycznych, stykają się jedną ze ścian zewnętrznych, a pozostałe trzy zlokalizowane są swobodnie; w zabudowie szeregowej – grupa ta obejmuje taką zabudowę, w której dwie ściany

---

¹⁵ [4], s.375

¹⁶ tamże, s.375

¹⁷ [11]

zewnątrzne budynku przylegają do sąsiednich budynków, a pozostałe dwie tworzą elewację wejściową i tylną; w zabudowie atrialnej - której określono skrajny przypadek budynku, nie posiadającego elewacji zewnętrznych, z doświetleniem od wewnętrznego atrium.

Przedstawione klasyfikacje mają swoje bezpośrednie lub pośrednie odzwierciedlenie w ustawie „Prawo budowlane”, w której opisano budynek mieszkalny jednorodzinny jako *budynek wolnostojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego [...]*¹⁸. Poszczególne typy zabudowy nie są jednak opisane. Wydawać by się mogło, że większość autorów przyjmuje jako oczywistą definicję przyjętych przez siebie podziałów, przez co pomijają w swoich rozważaniach kwestię, kryteriów podziałów typologicznych, ale i także charakterystykę poszczególnych typów zabudowy.

3. Typologia zabudowy jednorodzinnej

We wszystkich omówionych wcześniej klasyfikacjach bezpośrednio lub pośrednio wymienia się domy jednorodzinne wolnostojące, w zabudowie bliźniaczej oraz szeregowe. Można przyjąć, iż są to podstawowe – pierwotne - typy zabudowy, które poprzez modyfikacje, jak łączenie czy rozsuniecie, utworzyły *nowe typy*, które określa się jako zabudowa: atrialna, dywanowa, zespołowa, strukturalna płaska - czy jak w prawie budowlanym - grupowa. Pojęcia te jednakże dotyczą różnych kryteriów podziału zabudowy i nie pozwalają na wyznaczenie jednoznacznej typologii. Przyjęto zatem dla *nowych typów* zabudowy nowe terminy – zabudowa jednorodzinna płaszczyznowa oraz grupowa, w oparciu o kryterium sposobu łączenia domów jednorodzinnych w zabudowę. W tabeli 1 przedstawiono przyjęte typy zabudowy jednorodzinnej w postaci modelowej. Podjęto także próbę klasyfikacji zabudowy w aspekcie rozwiązań układu przestrzennego oraz perforacji zabudowy w celu umiejscowienia dotychczas funkcjonujących definicji w wynikowych polach tabeli.

Klasyfikacje podtypów zabudowy jednorodzinnej stworzono na podstawie typologii zabudowy zespołu mieszkaniowego wielorodzinnego, opracowanego przez Aleksandrę Witeczek¹⁹ na zasadzie cech przeciwstawnych oraz uzupełniono

¹⁸ [10], Rozdział 1, Art.3, pkt 2a, s. 2

¹⁹ [9], s.30

		Typy zabudowy			Tabela 1	
zabudowa	wolnostojąca	bliźniacza	szeregowa	płaszczyznowa	grupowa	
układ przestrzenny						
rygorystyczna						
swobodna						
perforacja						
pełna						
perforowana						

Opracowanie: autorka.

dotychczasowymi segmentami rozwiązań, charakterystycznych dla współczesnej architektury domów jednorodzinnych.

Przyjęte założenia dla kolejnych typów domu jednorodzinnego kształtują się następująco – dom, z wyodrębnionymi maksymalnie 2 mieszkaniami, w zabudowie:

- **wolnostojącej** nie jest powiązany żadną ścianą z sąsiadującym domem,
- **bliźniaczej** ma 1 wspólną ścianę z 1 sąsiadującym domem,
- **szeregowej** posiada 2 wspólne przeciwległe ściany, każdą z 1 sąsiadującym domem lub 1 wspólną ścianę z 1 sąsiadującym domem w przypadku domu usytuowanego na skraju szeregu,
- **płaszczyznowej** ma wspólne 3 lub 2 styczne ściany, każdą z 1 sąsiadującym domem, odpowiednio w lokalizacji środkowej lub skrajnej w układzie rygorystycznym, (alternatywnie ma wspólne 3 ściany z 3, 4 lub 5 sąsiadującymi domami lub 2 styczne ściany wspólne z 2 albo 3 sąsiadującymi domami, odpowiednio w lokalizacji środkowej lub skrajnej w układzie swobodnym),
- **grupowej** ma minimum 2 dowolne ściany lub narożniki wspólne z przynajmniej 2 sąsiadami, ewentualnie ma 1 wspólną ścianę lub narożnik z 1 sąsiadującym domem w lokalizacji skrajnej.

Poprzez termin ściana rozumie się w powyższej typologii jedną ścianę lub ciąg ścian zewnętrznych obiektu wyznaczających jeden kierunek.

Druga część tabeli 1 pokazuje przykładową klasyfikację przyjętej typologii podzieloną w aspekcie perforacji domu jednorodzinnego na zabudowę: pełną – bez wycięć i uwypukleń oraz perforowaną – z wycięciami, najczęściej w formie atriów. I tak na przykład szeroko rozumianą zabudowę „atrialną” można sklasyfikować jako zabudowę płaszczyznową perforowaną.

Przedstawioną typologię można klasyfikować pod względem wielu innych aspektów – cech, które dotychczas były przypisane tylko do jednej grupy typologicznej budynków, jak na przykład wspomniane atria do zabudowy dywanowej.

4. Podsumowanie

Przeanalizowano istniejące klasyfikacje i podziały mieszkaniowej zabudowy jednorodzinnej, które pozwoliły sprecyzować nową, bardziej ogólną typologię zabudowy domów jednorodzinnych, którą rozwijając i uszczegóławiając można uczynić praktycznym narzędziem opisu współczesnej architektury domów jednorodzinnych.

BIBLIOGRAFIA

1. Adamczewska-Wejchert H.: Kształtowanie zespołów mieszkaniowych., Wyd. Arkady, Warszawa, 1985, ISBN 83-213-3206-4.
2. Balcer – Zgraja M.: Współczesna interpretacja tradycyjnych typów budynków mieszkalnych i mieszkań. Kształtowanie zabudowy wielorodzinnej w oparciu o plan regulacyjny na przykładzie obszaru Borki w Katowicach, Wyd. Wydział Architektury Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2012, ISBN 978-83-63849-00-9.
3. Bâldea M., Dumitrescu C.: High-Density Forms in Contemporary Architecture. Dostępny w internecie: www.densityarchitecture.wordpress.com/tag/architecture/. 6.12.2013, godz. 20.57.
4. Korzeniewski W.: Budownictwo mieszkaniowe, poradnik projektanta. Wyd. Arkady, Warszawa, 1989, ISBN 83-213-3405-9.
5. Kossak-Jagodzińska A.: Archetyp funkcji domu jednorodzinne - jego ewolucja i współczesny obraz. Inicjacje w architekturze, W poszukiwaniu funkcji, Postmodernizm, Wyd. M-Projekt, Gliwice, 2012, ISBN 978-83-934068-4-5.

6. Neufert P.: Podręcznik projektowania architektonicznego. Wyd. Arkady, Warszawa, 2000, ISBN 83-213-3768-6.
7. Peters P., Rosner R.: Małe zespoły mieszkaniowe, domki jednorodzinne, małe osiedla. Wyd. Arkady, Warszawa, 1983, ISBN 83-213-3084-3.
8. Spiška I., Hojsik I., Moravčík, Valášek J., Sudek Z.: Nasz dom. Wyd. Arkady, Warszawa, 1982, ISBN 83-213-3131-9.
9. Witeczek A.: Typologia zespołów mieszkaniowych dla obszaru Borki w Katowicach. Kształtowanie zabudowy wielorodzinnej w oparciu o plan regulacyjny na przykładzie obszaru Borki w Katowicach, Wyd. Wydział Architektury Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2012, ISBN 978-83-63849-00-9.
10. Leupen B., Mooij H.: Housing design, A manual. NAI Publishers, Rotterdam 2011.
11. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Dostęp w internecie: www.jaknajprosciej.pl/prawo-budowlane-tekst-jednolity/. 6.12.2012, godz. 18.22.
12. www.pl.wikipedia.org/wiki/Typologia_architektury_mieszkaniowej. Dostęp w internecie: 5.12.2013, godz. 18.34.

TYOLOGIA ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ

Streszczenie

Tematem wiodącym tego artykułu jest zabudowa jednorodzinna, jej układy i wynikające z nich typy. Przeanalizowane zostaną istniejące klasyfikacje i podziały mieszkaniowej zabudowy jednorodzinnej, które pozwolą sprecyzować nową, bardziej ogólną typologię zabudowy domów jednorodzinnych, którą rozwijając i uszczegóławiając można uczynić praktycznym narzędziem opisu współczesnej architektury domów jednorodzinnych.

ONE - FAMILY HOUSING TYPOLOGY

Summary

The leading theme of this article are one-family houses, its systems and the resulting types. There will be analysed existing classifications and divisions of one-family housing, which will specify a new, more general typology of houses, which by its developing and refining we can make a practical tool to describe contemporary architecture of one-family housing.